

RECENSIE

HENRY

SCAPINO BALLET ROTTERDAM / ITAMAR SERUSSI

★★★★☆ DANS

8 OKTOBER 2015 - ROTTERDAMSE SCHOUWBURG - [SPEELLIJST](#)

KAKOFONIE AAN FEILLOOS UITGEVOERDE BEWEGINGEN

Door **Charlotte Schultz** gepubliceerd 9 oktober 2015

Met *Henry* stap je in een maalstroom van zinderende beweging, licht en geluid, waaruit ontsnappen onmogelijk is. Iets wat je overigens ook niet wilt. 'Henry was de hond van mijn neef' vertelt Itamar Serussi in een interview met het *Algemeen Dagblad*. Het intimiderende grote beest veroorzaakte angstige momenten in zijn jeugd. De anekdote is een metafoor voor de voorblijfsende emotionele herinneringen van deze wereldveroverende huishoreograaf van Scapino Ballet Rotterdam. Zij het deze keer met een stuk minder humor.

In de witte steriele box die continu van kleur verandert, schildert Serussi een abstract landschap van lichamen. De kakofonie aan feilloos uitgevoerde bewegingen is doelbewust asymmetrisch, asynchroon en onvoorspelbaar. Iemand begint te springen. Net opgepikt door anderen, valt het ontstane groepje alweer uiteen. Net zoals bij het zien van Anne Teresa De Keersmaekers werk tast je naar de verlossende patronen. Onwillekeurig blijf je zoeken naar de verlossende herkenning – want wie wil er nou geen grip op zijn leven. Maar Serussi gunt het zijn kijker niet en creëert een doorlopende samenkomst van toevalligheden. Het prikkelt, blijft aangenaam aan je trekken.

Gespieerde en articulerende lijven bewegen tot in het kleinste detail door. Mannen en vrouwen zijn in Serussi's werk opvallende gelijken van elkaar. Altijd een tikje vrouwelijk door hun wiegende heupen en hun kantelende koppies. Met de zestien dansers voelt de ruimte bijna klein. Ze bestaan naast elkaar, schreeuwen om aandacht of vormen een groep. De voor Serussi zo kenmerkende knakkende ellebogen, doorgestreekte benen en verdraaide torso's volgen elkaar onnavolgbaar snel op. Met gemak zweven ze kortstondig door de lucht of stoppen abrupt om vervolgens met een geheel andere beweging door te gaan. Deze flow gaat de Scapinodansers indrukwekkend goed af.

De beukende en altijd naar een climax werkende muziek van Richard van Kruysdijk is een heel ander verhaal en alles behalve subtiel. De vaste samenwerking tussen Serussi en hem startte in 2010 bij Danshuis Station Zuid in Tilburg. Zijn techno- en elektro-sounds zijn hard en stoppen niet. Hip is het wel, maar het verdringt in dit geval de individualiteit van de dansers die *Henry* veel meer zou hebben kunnen verfijnen.

Foto: Joris-Jan Bos

[Print deze recensie](#)

@Theaterkrant 2015

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.

ELDERS

Nog geen andere recensies

VERWANTE ARTIKELN

- [Vortex Temporum](#)
- [Icons](#)
- [Songs For Drella](#)
- [Over onze vader](#)

TAGS

[Anne Teresa De Keersmaecker](#), [danshuis station zuid](#), [Henry](#), [Itamar Serussi](#), [Richard van Kruysdijk](#), [Scapino Ballet Rotterdam](#)